

Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ εὐρίσκονται οὐ μόνον ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος ἅτινα ἐχαράχθησαν ὅτε εἶχον τὴν ἐλευθερίαν των, ἢ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ νομισμάτων ἅτινα ἐχαράχθησαν, ὅτε ἡ Ἑλλὰς καθυπεστάχθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀκόμη νομισμάτων τῆς Σικελίας καὶ Μεγάλης Ἑλλάδος. Ἐκ τῶν νομισμάτων δὲ τούτων τινὰ ἐνίοτε ἔχουσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους Ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου Λατινικὴν.

[Ἔπεται Συνέχεια].

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΡΘΡ. ζ'.

Ο ΜΑΝΔΡΙΛΛΟΣ.

Ἀσχημότερον καὶ ἀηδέστερον τοῦ Μανδρίλλου ἡ φύσις φαίνεται ὅτι δὲν ἔκαμε κἀνὲν ἄλλο ζῷον. Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἶναι χονδροτάτη, καὶ τὸ ἐξέχον μέτωπόν του ἔχει δύο μικροὺς καὶ ζωηροὺς ὀφθαλμοὺς, τοσοῦτον πλησίον τὸν ἓνα τοῦ ἄλλου, ὥστε τοῦτο μόνον ἐξήρκει νὰ δόσῃ ἀγριότητα ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας του. Τὸ δὲ πρόσωπόν του μέρος μὲν εἶναι λευκόν, μέρος δὲ ἰοσιδές, καὶ στερεῖται ὅλως διόλου τριχῶν, παρεκτὸς εἰς τὰς ὀφρῦς· ἡ δὲ ρίς αὐτοῦ εἶναι μικροτάτη, τὸ στόμα μέγιστον μὲ χεῖλη λεπτά, οἱ ὀδόντες πλατεῖς καὶ κίτρινοι, καὶ οἱ κυνόδοντες ὀξεῖς καὶ ἀρκετὰ μεγάλοι· αἱ παρειαὶ δ' αὐτοῦ ἔχουσι βαθείας ρυτίδας, καὶ εἰδός τι κόλπων, ὡς προαναφέραμεν καὶ δι' ἄλλα πιθήκων εἶδη. Αἱ δὲ χεῖρές του εἶναι ἄτριχοι, ἐνῶ εἰς τὸ ἐπίλοιπον μέρος τοῦ σώματος ἔχει μακρὰς καὶ μαύρας τρίχας, παρεκτὸς τῶν ὀπισθίων ἅτινα εἶναι γυμνά· ἡ δὲ οὐρά αὐτοῦ εἶναι βραχεῖα. Τὰ ζῶα δὲ ταῦτα δὲν βαδίζουσι ποτὲ τετραποδιστί. Ὅταν δὲ

ἥναι εἰς ὀργήν, καὶ φωνάζωσι, νομίζει τις ὅτι ἀκούει ἀληθεῖς φωνάς παιδίου. Ἐφορμῶσι δὲ πολὺ κατὰ τῶν γυναικῶν, ὅταν μάλιστα εὐρίσκωσιν αὐτάς ἀπομεμονωμένας, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβον (*). Ἡ ῥίς δὲ αὐτῶν εἶναι πάντοτε μυζώδης, καὶ ἀγαπῶσι μέγας νὰ γλείφωσι τὰς μύζαςτων. Τρέφονται δὲ τὰ ζῶα ταῦτα ἀπὸ καρπῶν, ἄρτον, καθὼς καὶ ἀπὸ ἐψημένον κρέας. Ἀγαπῶσι δὲ πολὺ καὶ τὰ ὑγρά, καὶ μάλιστα τὸν οἶνον καὶ τὰ πνεύματα, εἶναι φυσικὰ πολλὰ ἄγρια, καὶ δυσκόλως ἡμερόνονται.

Εὐρίσκονται οἱ Μανδρίλλοι εἰς τὸ χρυσοῦν ἀκρωτήριο καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀφρικῆς. Λέγεται δὲ ὅτι εὐρίσκονται καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελάγους.

Παρεκτὸς τῶν προαναφερθέντων Πιθήκων εὐρίσκονται καὶ ἄλλα διάφορα αὐτῶν εἶδη, τῶν ὁποίων ὡς ἀγνωστα εἰς τὰ μέρη μας, καὶ ἔχοντα ὀλίγας διαφορὰς ἀπὸ τὰ προειρημένα, παραλείπονται ἤδη.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ.

Καθὼς ἡ Ἀστρονομία, φυσικῶ τῷ λόγῳ καὶ ἡ Χρονολογία ἦτον ἀτελεστάτη ἀρκετοὺς αἰῶνας καὶ μετὰ τὰς μεγάλας προόδους τὰς ὁποίας αἱ ἐπιστῆμαι ἔκαμαν. Ἡ ἀτέλεια αὕτη ἐπήγασε πρὸ πάντων ἐξ ἡθικῶν καὶ φυσικῶν αἰτιῶν, τὰς ὁποίας διὰ τὸ στενὸν τῶν ὁρίωνμας, παραπέμπομεν τὸν Ἀναγνώστην νὰ ἐξετάσῃ εἰς λεπτομερεστέρας Θεωρίας.

Πρώτη χρονολογικὴ περίοδος φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ Εβδόμη, ἥτοι ἑπτὰ ἡμερῶν περίοδος, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ λαοὶ κατ' ἀρχὰς μετεχειρίσθησαν, καὶ τῆς ὁποίας τὴν βάσιν εὐρίσκομεν εἰς τὰς τέσσαρας φάσεις

(*) Ὁ Μανδρίλλος λέγουσιν ὅτι παράγεται ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς λέξεως *Μαν*, (ἄνθρωπος) καὶ τῆς Κελτικῆς *Δρίλ*, [ἀσελγής].